

ЧИ БЕЗПЕЧНІ КАТАМАРАНИ — МИ ПЕРЕВІРИЛИ

с. 9

СЕРЕДА
23 червня 2021

№25

ПАРА ІЗ ФРАНЦІЇ У ТЕРНОПОЛІ

с. 11

1
блок

Газета є членом Всеукраїнської Газетної Асоціації

TE.20MINUT.UA

ТЕПЕР АНЯ – ЯНГОЛ ДЛЯ ДОНЬКИ ЖОРСТОКО ВБИВ ДРУЖИНУ І ПІДІРВАВ СЕБЕ

► Що може бути страшніше для малечі, коли прокинувшись, вона більше ніколи не побачить маму? В одну ніч трирічна Алла втратила і маму, і тата. Останнього, за інформацією поліції, і підозрюють у вбивстві 28-річної медсестри з Теробовлі

► Що могло стати причиною сімейної трагедії, яка доля 3-річної дівчинки, яка залишилася сиротою? Важко передати весь біль двох родин і важко писати про таку біду...

с. 3

РЕКЛАМА

агенція **МОЯ ЗЕМЛЯ** MY LAND agency

067 000 30 33 КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ С/Г ДІЛЯНОК
zemplaencia1@gmail.com

ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

ПО ВУЛ. ЛУЧАКІВСЬКОГО-ТРОЛЕЙБУСНА

- будівництво комфорт-класу
- цегляний будинок
- індивідуальне опалення
- підземний паркінг

офіс: вул.Київська, 7Д тел.: (067) 128-51-71 www.bud-control.te.ua

ТЕРНОПІЛЬ БУДКОНТРОЛЬ

ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС «ЛЬВІВСЬКИЙ»
по вул. Львівська, 29

- Сучасне планування
- Цегляний будинок
- Утеплений пінопластом

офіс: вул.Київська, 7Д тел. (067) 128-51-71, www.bud-control.te.ua

ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ – корисний подарунок для близьких людей!

замовте передплату за телефоном (097) 87 99 611 і Ваші рідні чи близькі будуть отримувати свіжу газету щотижня.

ЗРОБИ ПРИЄМНИЙ СЮРПРИЗ

ДЕ МОЖУТЬ ЗБУДУВАТИ СМІТТЄЗАВОД НА ТЕРНОПІЛЬЩИНІ

Конфлікт ■ Через незгоду мешканців Байковецької ОТГ голова громади вирішив відмовити іноземним інвесторам у будівництві сміттепереробного заводу неподалік села Соборне. З вільних джерел стало відомо, що пропозицію німецької компанії розглядають в інших ОТГ Тернопільської області. Тож, чи будуть у нас невдовзі переробляти сміття?

МАРІЯ БОЧАН, MARIIA.BOCHAN@GMAIL.COM, 096-286-68-23.

Про скандал у селі Соборне, який відбувався під час презентації проекту будівництва сміттепереробного заводу «RIA плюс» писала у матеріалі: «Бути чи не бути сміттепереробному заводу? Що вирішила Байковецька громада і що пропонували інвестори».

Місцеві навіть не дослухали презентацію гостей: «А екологія?», «А наше здоров'я?» Тож, за словами голови Байковецької ОТГ, заводу в селі таки не буде. Згодом журналісти «RIA плюс» з'ясували, що на Тернопільщині розглядають ще інші місця для будівництва.

МОЖЕ ПРИЙМАТИ УСЕ

Як зазначав представник компанії «Браун Індастріал Технолоджі» під час зборів у Соборному, за планами компанії, завод мав переробляти у рік від 15 тисяч тонн відходів. Тут можна було б здавати різне — від скла і до органічних відходів сільського господарства: листя, гілки, відходи від тваринництва. Також сюди можна було б везти і хімічні відходи: пластик,

плівки, упаковки. Крім того, привозити усе можна було б навіть у несортованому вигляді.

— Завод має сортувати несортовані відходи: окремо скло, окремо — метал, окремо — відходи, які можуть біологічно розкладатися. Далі за допомогою різних процесів — кожен із видів сміття переробляють. Дещо зі сміття можуть переробити на будівельні матеріали, інші види — на теплову та електричну енергію, шляхом спалювання, пластик же обіцяють не спалювати, а розплавляти та переробляти, — сказав представник інвестора, заступник директора підприємства «БІТ» з проектного розвитку Анатолій Скрыга.

СМІТТЄЗАВОДИЩЕ ДОБРЕ, А ЗАВОД НА ЙОГО МІСЦІ — НІ?

Якщо у Соборному не вдасться втілити ідею, то де? На офіційній сторінці Борщівської міськради у Facebook знаходимо пост-презентацію сміттепереробного заводу.

«Щодо самого об'єкту, його створення забезпечить комплексний підхід до процесу поводження з усіма видами відходів, утвореними тільки на території нашої ОТГ в Управління не надходило. Начальник додає, що екологічна експертиза, яка була раніше, відмінена. Зараз є процедура оцінки впливу на довкілля — це набагато складніший процес, довготривалий і глибокий. На основі нього і зможуть прийняти відповідні рішення.

До слова, санітарно-захисна зона, відповідно до законодавства, має бути не менше 500 м до найближчої житлової забудови.

громади, та забезпечить ліквідацію існуючого паспортизованого міського сміттєзвалища на вул. Вовківська в м. Борщів та усіх стихійних сміттєзвалищ на території населених пунктів громади. Згаданий проект має пройти процедуру громадських слухань та стратегічно-екологічну оцінку (СЕО), що міською радою буде забезпечено», — йдеться в пості.

Із публікації зрозуміло, що інформація — лише презентаційна. Проте на сторінці заводу 5 березня з'являється публікація із заголовком «Борщівській теплової електростанції офіційно бути: сесія громади прийняла рішення»

За коментарем щодо будівництва заводу тут, ми звернулися до першого заступника міського голови Боршева Володимира Дуплавого.

— Ми розглядали варіант будівництва сміттепереробного заводу на території нашої ОТГ, зокрема на місці, де зараз є сміттєзвалище, оскільки ця проблема є досить нагальною для громади. Але наразі

Альтернатива для зведення заводу є. Лише від початку року інвестори побували у кількох містечках на Тернопільщині

нічого про це сказати не може, оскільки двічі ми виносили це питання на розгляд міської ради, і депутати не підтримували рішення. Тому далі йти ми не можемо, — зазначив пан Дуплавий. — Ми створили дорожню карту для ймовірного початку роботи, але поки що справа на тому і зупинилась. Депутати таки наполягають на своєму рішенні. Наразі йдуть перемовини про те, аби відправити делегацію із ОТГ в Німеччину, де діє аналогічний завод.

ЯКІ Є ВАРИАНТИ

На офіційній сторінці німецького підприємства також знаходимо інформацію про місця презентацій проекту. Лише від початку року інвестори встигли побувати у кількох містечках на Тернопільщині. Ми знайшли ще три громади у Тернопільській області, які розглядають можливість співпраці: Гусятинська, Лановецька та Білецька.

На офіційній сторінці Гусятинської громади є публікація під наз-

ПРЕСЛУЖБА БОРШІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

На завод можна було б здавати різне — від скла і до органічних відходів сільського господарства: листя, гілки, відходи від тваринництва. Також сюди можна було б везти і хімічні відходи: пластик, плівки, упаковки. Крім того, привозити усе можна було б навіть у несортованому вигляді

вою «Робоча зустріч при заступнику селищного голови» за 29 січня.

Так, заступник селищного голови Віктор Гудь зустрівся з керівництвом ТОВ «Німецько-Українське підприємство Браун Індастріал Технолоджі». Під час зустрічі обговорили питання щодо впровадження проекту з будівництва заводу з переробки відходів з біогазовою електричною станцією (БГЕС) на території Гусятинської громади. Вказано, що реалізація спільного інвестпроекту передбачає три етапи: підготовчий; розробка проекту та кошторису; будівництво заводу з переробки відходів з БГЕС.

Телефоном гусятинський селищний голова Степан Карпо повідомляє, що у Гусятинській ОТГ зараз відбувається роз'яснювальна робота з мешканцями про можливе будівництво такого заводу, підшукують місця для спорудження. Керівник каже, що люди «за» такий завод. Степан Карпо інформує, що є цікаві варіанти на території Гусятинської ОТГ для реалізації інвестиційного проекту. Наголошує, що є ще багато роботи для опрацювання.

У мережі знаходимо інформацію, що «У Лановецькій громаді пропонують створити біогазову електричну станцію» від 3 лютого. Голова Лановецької громади

Володимир Казновецький поінформував, що зараз питання щодо можливого будівництва заводу з переробки відходів з БГЕС перебуває лише на обговоренні. Тобто жодних рішень на сесіях Лановецької міської ради не приймали.

І на сторінці Білецької ОТГ 26 лютого 2021 р. повідомляють — у Білецькій сільській раді відбулась зустріч щодо проекту, розробленого для громад України. Проте інформації про результати зустрічі небагато. А з власних джерел нам стало відомо, що депутати Білецької ОТГ проголосували «проти» спорудження на території громади сміттепереробного заводу.

ЩО КАЖУТЬ ІНВЕСТОРИ?

У німецько-українському підприємстві кажуть, що працюють по всій Україні, тому пропозицію-презентацію проекту заводу надсилали усім територіальним громадам Тернопільщини. Кажуть, що багато пропозицій зараз на стадіях переговорів, організації та передпроектних робіт. На запитання, яка найбільше територія для інвестування цікавить компанію, нам відповіли, що з тою, яка цікавить, ведуть переговори. З ким саме, не сказали. Тому ми надіслали інвесторам журналістський запит, з метою отримати цю інформацію.

Що каже еколог?

Щоб з'ясувати можливі наслідки для довкілля роботи сміттепереробного заводу такого типу, ми звернулися до фахівців у галузі екології.

Так, начальник Управління екології та природних ресурсів Тернопільської ОДА Орест Сінгалевич наголошує, що будівництво таких об'єктів без попередньої процедури оцінки впливу на довкілля заборонене законом. Поки що повідомлень, запитів про таку оцінку від Байковецької

ОТГ в Управління не надходило. Начальник додає, що екологічна експертиза, яка була раніше, відмінена. Зараз є процедура оцінки впливу на довкілля — це набагато складніший процес, довготривалий і глибокий. На основі нього і зможуть прийняти відповідні рішення.

ГАРЯЧА ЛІНІЯ «20 ХВИЛИН»

Сьогодні на гарячій лінії «20 хвилин» чергує журналіст Ірина Белякова. Зі своїми запитаннями та інформацією ви можете звернутися за телефоном 43-00-50, 43-00-56 або надіслати їх нам на електронну адресу 20hvylyn@gmail.com.

Редакція «RIA плюс» та «20 хвилин» 43-00-50
Аварійна газу 104, 51-51-26
Аварійна водоканалу (диспетчер) 51-97-58, (050) 437-43-53
Аварійна тепломереж 25-48-10
Аварійна електромереж 52-24-66

ДОВІДКОВА ІНФОРМАЦІЯ

Гаряча лінія Тернопільської міської ради у робочі дні, з 9.00 до 18.00
067-009-15-40
Довідкова залізничного вокзалу 47-22-46
Довідкова автовокзалу: АС на Живова - 23-63-56, АС-2 на Білогірській - 52-79-29

Цілодобова стоматологічна служба 52-06-09
Чергова аптека 24-22-70, 26-93-88
Управління Держпродспоживслужби 52-01-45
Управління транспортних мереж 52-15-14
Муніципальна інспекція 073-015-1481 (Viber)
Регіональний сервісний центр МВС 51-91-40

В ОДНУ НІЧ ВТРАТИЛА І МАМУ, І ТАТА

Вбивство ■ Що може бути страшніше для маленької дитини, коли прокинувшись, вона більше ніколи не побачить маму? Ніколи не обійме її, не поцілує. В одну ніч Алла втратила і маму, і тата. Останнього, за інформацією поліції, і підозрюють у вбивстві 28-річної медсестри з Тереховлі

ФЕДІР ВОСІНСЬКИЙ, 096-46-81-758,
FEDIR.VOSINSKYI@GMAIL.COM

Страшна трагедія і дві долі, які обірвалися вночі 19 червня. Молода любляча мама Анна Яненко повернулася з Німеччини додому, у Тереховлю, разом із донечкою. Маленька Алла в одну ніч втратила батьків. Чи не кожен в місті обговорює жорстоке вбивство 28-річної жінки та самогубство її чоловіка.

Нагадаємо, 19 червня на Тереховлянщині чоловік, ймовірно, убив дружину, а потім підірвав себе, так йдеться на сайті поліції.

Як вдалося дізнатися журналістам «RIA плюс» із власних джерел, вбивство сталося у Тереховлі. Убиту звали Ганна Шманько-Яненко. У страшному злочині підозрюють її чоловіка — 1981 року народження — Романа. Вночі з 18 на 19 червня між подружжям виник конфлікт.

За інформацією власних джерел редакції, чоловік наніс жінці удар праскою, а пізніше задушив шнуром від цього побутового пристрою. Згодом на присадибній ділянці підірвав себе гранатою. Деталі інциденту встановлює слідство. 3-річна донечка подружжя — Алла залишилася сиротою.

АНЯ РОСЛА СИРОТОЮ

Вбита 28-річна Анна Шманько-Яненко, як вдалося дізнатися редакції, закінчила Чортківський державний медичний коледж, деякий час працювала медсестрою в німецькій клініці неподалік Ганновера.

Також знайомі Анни, з якими поспілкувався журналіст редакції, розповіли, що вона росла разом із молодшим та старшим братами. Батьки померли.

КАЖУТЬ, ЩО НЕ РАЗ ХОДИЛА В СИНЦЯХ

Як розповіла близька подруга вбитої, медичний коледж Аня закінчила з червоним дипломом. Деякий час працювала в Тереховлянській лабораторії. Потім поїхала за кордон на заробітки.

— Ще до знайомства з Романом Аня подавала документи на офіційне проживання та роботу в Німеччині. Спочатку відповіді не було дуже довго. І саме в той час, коли вона завагітніла та вийшла заміж, з Німеччини прийшли документи, що може працювати за кордоном, — продовжує подруга Ані. — Наскільки я знаю, після розмови з чоловіком, він погодився на переїзд Ані за кордон.

Коли молода мама здала всі необхідні екзаменати у Тернополі та Львові, то поїхала в Німеччину. Дитина залишилася з чоловіком в Тереховлі. Жили вони в будинку Ані, який дістався їй від бабусі.

— Допомогали Романові і родичі. Тричі на тиждень рідна тітка Ані привозила Роману та дитині їсти, — каже її подруга. — Дружина щомісяця відсилала чоловіку 500–800 доларів.

За словами подруги, коли Аня приїжджала додому, її друзі бачили дівчину з синцями. Але, кажуть, та усе терпіла.

— Кілька місяців тому Аня

приїхала в Тереховлю, забрала чоловіка та дитину з собою. Вона робила документи для возз'єднання родини. У Німеччині офіційно працевлаштовані громадяни інших країн мають право забрати до себе сім'ю. Тому Аня часто поверталася в Тереховлю для оформлення документів, — продовжує розповідати подруга вбитої.

«ПРИЇЖДАЙ, ГОТУЮ НЕСПОДІВАНКУ...»

Німецькі колеги розповідають, що востаннє чоловік приїжджав до Анни два-три місяці тому.

— Після приїзду чоловіка Анна ходила на роботу з синцями та слідами від побоїв. Ми наполягли, щоб вона звернулася до поліції, через це її чоловіку довелося повернутися в Україну. Дитина залишилася з мамою, — розповідає колега вбитої (всі дані жінки є в редакції — прим. авт.).

Пізніше Анна подала на розлучення.

Зі сльозами на очах подруга Ані з Німеччини (всі дані жінки є в редакції — прим. авт.) розповіла, що в Україну напередодні трагедії Анна приїхала, аби оформити документи на переїзд доньки за кордон.

«Звірська рука була невблаганна. Ревність, зло, у якому якраз і сталася біда. І жінку погубив, і сам себе...»

— Часто чула, як Аня благала чоловіка підписати всі документи, бо розуміла, що дитині буде ліпше в Німеччині. Чоловік погодився, — крізь сльози говорить подруга Ані. — Тільки тепер я пригадую її слова. У день, коли хоронили Аню, їхній донечці виповнилося три роки. Мама замовила кафе для святкування. А ще чоловік по телефону казав Ані: «Приїжджай, готую тобі несподіванку». От і зробив несподіванку... (не може стримати сльози).

Додому разом з дитиною Анна поверталася літаком. У Львові їх забрав третій, зведений брат по татові. Брат завіз Аню додому.

СВЯЩЕННИК ТАКОЖ ПЛАКАВ

20 червня, якраз на третій день народження донечки Алли, ховали молоду маму. На похороні були рідні, знайомі та сусіди. Прощалися в домі, де і трапилося вбивство.

Коли священник говорив, якою була Аня, про те, що він знав її, то і сам заплакав.

— Боляче проводити дорогу нам людину, люблячу маму, яку ми всі знали, — говорив отець. — Коли Ані було вісім років, померла її мама. Доглядала за дітьми бабуся. Я пригадую бабуся Анни. Як вона піклувалася про онуків. Бабуся часто приходила в церкву і говорила:

Останніх півтора року Анна працювала медсестрою в німецькій лікарні. Була розумницею і красунею

«Боже, дай так, щоб моя старість не погубила їх».

Після смерті бабусі опіку над молодшими братом та сестрою взяв старший брат Віктор. Він робив все, щоб вони не відчували сирітського життя. Молодший брат, за інформацією знайомих родини, два роки тому помер через проблеми з серцем.

— Вона страшенно любила братиків, — каже подруга Ані (всі дані жінки є в редакції — прим. авт.). — І вони її обожнювали.

«НЕ ВІРИМО, ЩО АНІ НЕМА»

Колеги, друзі та знайомі не можуть оговтатися від шоку. Анну згадують лише добрими словами.

— Ми працювали разом в одному відділенні. Аня була дуже хорошою медсестрою, — каже пані Марія. — Спілкувалися з нею тільки на роботі. Про особисте життя Аня часто замовчувала.

Важко передати біль, який відчувають знайомі покійної.

— Я пам'ятаю її завжди усміненою, чуйною і доброю людиною, — розповідає знайома Анни Яненко Надія Максимішин. — Вчилася на відмінно. Після навчання контакт не підтримували. Яюсь дороги розбіглися, але жалю, бо здавалось, що життя ще все попереду.

ПРО ЧОЛОВІКА ВІДГУКУЮТЬСЯ НЕОДНОЗНАЧНО

Місцеві про Романа (якого підозрюють у вбивстві дружини) відгукуються неоднозначно. Кажуть, що він нібито добре піклувався про дитину.

— Жили з Анею наче добре. Алкоголю не пив, добре піклувався про дитину, — каже одна із сусідок. А от інші наполягають — спо-

кйним характером ніколи не вирізнявся і був задиркуватий ще зі школи. Подейкують, що все трапилося через ревність, мовляв, у Ані в Німеччині був інший. А Роман дуже любив дружину, тому не міг пережити все... Але точно про це відомо тільки подружжю. Про події страшної ночі священник на похороні сказав наступне.

— Ніхто не має права забирати життя, крім Бога. А чоловік її вчинив страшний гріх, зробив так, щоб померла Анна мученицькою смертю, відчула приниження, — мовив священник. — Звірська рука була невблаганна. Ревність, зло, у якому якраз і сталася біда. І жінку погубив, і сам себе...

ХТО ВИХОВУВАТИМЕ ДИТИНУ?

Також ми дізналися, що після того, як чоловік у ніч трагедії подзвонив до рідної сестри та попросив забрати дитину, пішов на своє подвір'я. Там, ймовірно і скоїв самогубство, підірвавшись на гранаті. Похоронити чоловіка мали у вівторок, 22 червня, але не поруч із дружиною! Аня спочиває неподалік мами та бабусі.

Опіку над дівчинкою, за словами місцевих, хоче взяти рідна сестра чоловіка. Та багато хто із земляків проти, мовляв, не може родина вбивці виховувати дівчинку.

Перший секретар Тереховлянської ОТГ Володимир Довгань розповів, що для донечки Анни шукатимуть опікуна.

— У покійної є рідний брат. Чи зможе він стати опікуном? Можливо. Звісно, у першу чергу, розглянемо опікунів серед рідні, — пояснив секретар.

Редакція «RIA плюс» висловлює співчуття рідним і близьким Анни. Вічна пам'ять...

Попрощатися з Анною прийшли рідні, друзі та знайомі

СІМ'Я ЗМУШЕНА ЖИТИ БЕЗ СВІТЛА

Комунальні питання ■ Якщо нас «попросять» із житла, яке винаймаємо, нам доведеться переїжджати до будинку, де немає ані світла, ані газу, переживає багатодітна матір. Як зарадити родині? Чи підуть чиновники назустріч та допоможуть сім'ї?

ІРИНА БЕЛЯКОВА, 067-747-28-44,
IRYNA.BELYAKOVA@GMAIL.COM

Наталія Шигаєва у відчай — у жінки десятеро дітей, найстарший доньці 13 років, а наймолодшому лише два рочки. Серед них і п'ятирічна дитина з інвалідністю групи А — а це прирівнюється до дорослої I групи.

СТАТУС І 10 ДІТЕЙ ЗНАЧЕННЯ НЕ МАЮТЬ

Жінка разом з родиною переїхала на Тернопільщину не так давно. Винайняли житло у селі Лядське, що поблизу Монастириськ. Зараз родину «попросили» залишити помешкання. Переселитися родині є куди — за символічну плату вони придбали невеликий будинок по сусідству. Там є три кімнати, тому всі мають поміститися. Власними силами зробили там ремонт, аби дітям було затишно і комфортно. Ніби все добре, якби не одне але. У новому будинку нема ані газу, ані світла. Електрику хтось «відрізав» — про те, що вона була у будинку, свідчать обірвані дроти на підвір'ї. Без проблем, подумала жінка і вирушила до місцевого РЕМ, аби підключили світло. Проте від суми, яку запросили за підключення, волосся стало дибки.

САМІ ПРИДБАЛИ ХАТУ І ЗРОБИЛИ РЕМОТ

Наталія Шигаєва розповіла, що старший доньці Даринці 13 років. Молодшому Євгену у липні виповниться лишень 2 рочки. Іринці, яка має ДЦП, — п'ять.

Із чоловіком Василем виховують всіх десятох, хоча він є біологічним батьком лише двох молодших. Проте різниці між дітьми не робить. Як вдалося нам дізнатися від Наталії, вона не отримує аліментів на старших дітей від їхнього батька. Ба більше — навіть чути не хоче про його існування. І найбільше боїться, що коли їм виповниться 18, батько зажадає, аби Наталіні діти його утримували до старості. А такого допустити вона не хоче.

Біля хати, метрів 10, є стовп — від нього потрібно протягнути дроти до хати і все підключити.

— Я їм казала, як не було боргу, значить ваші обрізали, — обурюється пані Наталія. — Біля того стовпа грушка росте. Може, відрізали, коли чистили гілля. Дроти валяються на землі. Коли це припустила, мене почали, так би мовити, «футболити». Тоді я попросила покликати головного спеціаліста з цього питання. Бо на час карантину самотужки у приміщення зайти не можна — на 1 поверсі стоїть стіл, який перегороджує шлях до кабінетів.

Невдовзі вийшов фахівець — Наталія віддала всі папери. Він пішов на 2 поверх, хвилини за 30 спустився і ошелешив жінку: мовляв, нічим допомогти не можуть. Будинок не газифікований, тому потрібно підключати 7 кіловат. Скільки коштує один, поцікавилась жінка. Їй відповіді — 2100 грн. Разом виходить 14700. До цієї суми треба додати вартість лічильника. От і набігає разом до 20 тис. грн. Коли На-

талія повідомила, що вона багатодітна матір і виховує дитину з інвалідністю, якій потрібен цілодобовий догляд і чималі кошти на утримання та лікування, їй відповіли, що значення це не має.

МИ НЕ МАЄМО БІЛЬШЕ КУДИ ЙТИ!

— Я просто не маю звідки взяти такі гроші, — жінка від хвилювання щораз зупиняє розмову. — Якщо нас завтра «попросять» — змушені будемо переїжджати до будинку, де ані світла, ані газу. Ми не маємо більше куди йти!

Василь, чоловік Наталії, офіційно не працює, адже допомагає жінці з дітьми та з господаркою. Часом має підробітки. Він, кажуть знайомі, дуже роботящий і добрий. Ремонт теж робив власними руками, як і доводив май-

«Якщо нас завтра «попросять» — змушені будемо переїжджати до будинку, де ані світла, ані газу. Ми не маємо більше куди йти!»

бутнє житло до пуття. Стяжки, ремонт, вагонка — все сам. Ще залишилося світло підключити, щоб можна було жити.

На обліку в службі у справах дітей родина не перебуває, зазначив начальник служби у справах дітей Тернопільської ОДА Ростислав Дрозд. Претензій до родини немає, бо вона є благополучною.

Як вдалося дізнатися журналістам, земля під будинком приватизована і має власника. А от будинку на ній, за документами і зі слів Наталії... взагалі не існує. Зараз Наталія із власником займаються документами — землю він їй подарує. А на будинок вже виготовила техпаспорт на власне ім'я. Повне й офіційне оформлення майна займе, за словами жінки, близько двох місяців. Якщо будинку раніше не існувало, виходить це й справді новобудова.

Василь і Наталія виховують десятох дітей. За власні кошти зробили ремонт у хаті, а от світло провести не можуть

Саме так, ймовірно, розцінюють стару хату енергетики.

ЩО РАДИТЬ ЮРИСТ

Майже 99% людей у селах до сьогодні не мають оформленого права власності на будинки, зазначає юристка Марія Бочан. Незважаючи на це, до таких будинків підведені життєво необхідні комунікації: вода, світло, газ, якими люди користуються десятиліттями.

— Після смерті «власників» такої нерухомості основний тягар, звичайно, лягає на нових домовласників, які, у свою чергу, хочуть стати власниками офіційно, — пояснила Марія Бочан. — У даному випадку після оформлення технічного паспорта, який містить відомості щодо проведеної технічної інвентаризації об'єкта нерухомого майна, жінка отримала статус власника начебто новозбудованого об'єкта нерухомості.

Тому й місцеві електро- та газомережі висунули багатодітній

жінці, фактично Матері-Героїні десяти малолітніх дітей, такі надто формалізовані вимоги.

— Жінці, передусім, потрібно звернутися до органів місцевого самоврядування, до сільської громади, далі безпосередньо до органів місцевих електро- та газомереж із проханням-вимогою відновити постачання світла та газу на умовах, які були у минулому власника, — радить юристка. — Згідно з практикою Європейського суду з прав людини, органи державної влади не повинні надто формалізовано підходити до будь-якої справи, натомість мають розглядати все індивідуально.

Крім того, у справу можна підключити Службу у справах дітей, оскільки проживання дітей у будинку без елементарних життєвих потреб, які навмисно відключили монополісти, буде суперечити інтересам десяти (!) дітей, наголошує Марія Бочан. В Україні ж діє концепція «якнайкращих інтересів дитини».

Чи передбачені для когось пільги: що кажуть в облenerго

Журналістка надіслала до ВАТ «Тернопільобленерго» запит щодо цієї ситуації. Загалом поцікавилась, чи можна зарадити у конкретному випадку і чи має багатодітна матір пільги на підключення електропостачання. — Замовнику необхідно звернутися до оператора системи розподілу, одним з яких на території Тернопільської області є ВАТ «Тернопільобленерго» (надалі — ОСР), із заявою про приєднання електроустановки (електроустановки) певної потужності до електричних мереж системи розподілу (надалі — заява про приєднання), типова форма якої наведена в додатку 3 до Кодексу, а також розміщена на офіційному вебсайті (<https://www.toe.com.ua>) нашої компанії в розділі «Приєднання до електричних мереж», — повідомив Андрій Лещук, заступник головного інженера з

високовольтних мереж — начальник виробничо-технічної служби ВАТ «Тернопільобленерго».

У СКІЛЬКИ Ж ОБІЙДЕТЬСЯ ПРИЄДНАННЯ ЕЛЕКТРИКИ?

— Плата за стандартне приєднання визначається як добуток чисел замовленої потужності (кВт) на ставку плати за стандартне приєднання (грн/кВт), яка на кожен календарний рік затверджується постановою НКРЕКП, — пояснив Андрій Лещук. — На 2021 рік для Тернопільської області ставка плати за стандартне приєднання встановлена на рівні 1 877 грн/кВт (без ПДВ) для сільської місцевості (постанова НКРЕКП від 23.12.2020 року № 2700). Мінімальна величина дозволеної до використання потужності для індивідуального

житлового будинку встановлена на рівні 5 кВт. Про це йдеться у Державних будівельних нормах України. Інженерне обладнання будинків і споруд. Розмір плати за приєднання складе:

5 кВт x 1877 грн/кВт x 1,2 (ПДВ) = 11 262 грн (з ПДВ)

ОКРЕМА ПЛАТА ЗА ЛІЧИЛЬНИК

Після того, як замовник оплатив вартість послуги з приєднання, енергетики виготовлять проектну документацію та на підставі неї виконають роботи з приєднання, а це: монтаж вводу від діючої лінії електропередавання 0,4 кВ до ввідно-розподільного пристрою (ввідної шафи), який буде встановлений на стіні індивідуального житлового будинку, також у цій ввідній шафі буде змонтований ввідний комутаційний апарат

0,4 кВ з необхідною пропускною здатністю. — Замовнику необхідно отримати послугу з влаштування вузла обліку, тобто встановлення та пломбування лічильника у ввідній шафі, оскільки вона не входить у вартість послуги з приєднання, — пояснив Андрій Лещук. — Вартість орієнтовно 1 234,80 грн для однофазного приєднання.

Звівши розрахунки до купи, загальні витрати для родини Наталії обійдуться у 12 496,80 грн.

ПІЛЬГ НЕМАЄ НІ ДЛЯ КОГО

— Не передбачено будь-яких пільг при реалізації чи виконанні приєднань електроустановок замовників до електричних мереж, — зазначив Андрій Лещук. — Кошти для вирішення таких питань не передбачені.

СКІЛЬКИ ЗАРОБЛЯЮТЬ КЕРІВНИКИ ТЕРНОПІЛЬСЬКИХ ЛІКАРЕНЬ

Аналізуємо ■ Журналісти «RIA плюс» з'ясували, скільки отримують на місяць і на чому їздять керівники медзакладів? Можливо, ці дані розвіють міф про бідність у сфері медицини

Міська комунальна лікарня №3 (Комунальне некомерційне підприємство Міська комунальна лікарня №3 Тернопільської міської ради)

На чолі лікарні **Юрій Лазарчук**, ортопед-травматолог, лікар вищої категорії.

У біографічній довідці у вільному доступі знаходимо, що керівник розпочинав свою трудову діяльність у сфері медицини у Рівненській області, звідки родом. З 1991 року працює лікарем ортопед-травматологом в міській комунальній лікарні № 3 міста Тернополя. А вже з 2001 року завідує ортопедо-травматологічним відділенням у цьому ж закладі. Перебуває на адмінпосаді головного лікаря третьої лікарні міста з 2006 року. У 2012 році закінчив магістратуру Тернопільського національного економічного університету і отримав повну вищу освіту за спеціальністю «Адміністративний менеджмент» та здобув кваліфікацію менеджера (управителя) з адміністративної діяльності. У 2016 році стає директором лікарні.

За 2020 рік у міській комунальній лікарні № 3 директор заробив 776 657 грн, що на місяць виходить по 64 721 грн, отримав дохід від відчуження рухомого майна (крім цінних паперів та корпоративних прав) у розмірі 235 000 грн та процентів — 6 280 грн.

Про це зазначається в декларації директора за 2020 рік, опублікованій на сайті НАЗК.

Їздить Юрій Лазарчук на Mitsubishi Outlander, 2019 року випуску, вартість

якого 670 000 грн. Зате об'єктів нерухомості на праві власності у нього немає. Директор проживає у квартирі дружини. Серед збережених грошових активів у Юрія Лазарчука є готівка у національній валюті гривні на суму 665 000 грн, а в іноземній — 7 500 доларів, серед коштів, розміщених на банківських рахунках у гривнях загалом — 279 460 грн, а у доларах — 14 911 доларів.

Тернопільська міська дитяча комунальна лікарня (Комунальне некомерційне підприємство «Тернопільська міська дитяча комунальна лікарня»)

Андрій Артимович є директором міської дитячої комунальної лікарні з 2016 року. З 1997 по 2008 роки працював лікарем-анестезіологом Тернопільського міського пологового будинку. До призначення на посаду головного лікаря Тернопільської міської комунальної дитячої лікарні, був завідувачем відділення анестезіології та інтенсивної терапії Тернопільського обласного перинатального центру «Мати і дитина».

За 2020 рік директор задекларував 549 041 грн, тобто на місяць виходить по 49 503 грн. Заробітна плата, отримана за сумісництвом, ще склала 6 441 грн, а страхові виплати Андрія Артимовича у минулому році становили 35 833 грн.

Їздить директор на Suzuki Grand Vitara, 2016 року випуску за 593 900 грн. Як вказано у декларації, власної нерухомості у Андрія Артимовича немає.

Серед грошових активів начальника — готівка у гривні на суму 4 250 грн, у доларах — 39 280 та у євро — 2 890.

МАРІЯ БОЧАН, 096-286-68-23,
MARIIA.BOCHAN@GMAIL.COM

Новенькі позашляховики, десятки та навіть сотні квадратних метрів житла, гаражі, розмір яких сягає площі однокімнатної квартири, гривневі та валютні рахунки в банках тощо.

Міська лікарня №1 (Комунальне некомерційне підприємство «Тернопільська міська комунальна лікарня швидкої допомоги»)

Лікарню очолює **Ярослав Чайківський**. Із резюме директора, що у відкритому доступі, дізнаємось, що він з 2008 року — головний лікар, а з 2017 року — директор КНП «Тернопільська міська комунальна лікарня швидкої допомоги». Тобто керує закладом вже чимало років. Лікар має підтверджену вищу категорію зі спеціальності «Ортопедія і травматологія». Завершує навчання у Західноукраїнському національному університеті: ступінь вищої освіти «Магістр» в галузі «Управління та адміністрування» за спеціальністю «Менеджмент».

Із щорічної декларації Ярослава Чайківського за 2020 рік, опублікованій на сайті НАЗК, вбачається, що він заробив у міській лікарні № 1 за минулий рік 999 286 грн. На місяць це виходить по 83 273 грн. Крім того, серед доходів директора міської лікарні № 1 є — від надання майна в оренду, що склало 56 250 грн і гонорари та інші виплати згідно з цивільно-правовими договорами на суму 18 640 грн, а проценти від ПриватБанку склали загальну суму 5 433 грн.

Їздить директор першої лікарні Тернополя на «Лексусі», 2014 року випуску. Окрім нього, ще має BMW X5, 2016 року випуску. Хоча вартість елітних автомобілів (на дату

Що ж мають за своїми плечима очільники тернопільських лікарень?

Про всі статки керівників лікарень Тернополя дізнаємося з відкритих джерел, тобто з електронних декларацій.

До слова, згідно із українським законодавством, посадовці їх мусять оновлювати щорічно.

набуття у власність), за декларацією, надто низька: LEXUS RX350—45 000 грн, а BMW X5—80 000 грн.

Чим ще багатий?

Окрім високих доходів та елітних автомобілів, директор має п'ять об'єктів нерухомості, серед яких квартира, житловий будинок та земельні ділянки, а також один об'єкт незавершеного будівництва — гараж. Серед грошових активів у Ярослава Чайківського 865 216 грн (на загальну суму), 38 000 доларів та 19 000 євро.

Міська лікарня №2 (Комунальне некомерційне підприємство «Тернопільська комунальна міська лікарня №2»)

Директор лікарні — хірург **Ростислав Левчук**. На сайті Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського можна дізнатися біографію начальника. Так, з 2011 по 2019 рік він очолював відділ охорони здоров'я і медичного забезпечення Тернопільської міської ради. Працював завідувачем хірургічного відділення міської лікарні №1 (1997—2007 роки) та головним лікарем курортної поліклініки №2 у м. Трускавці (2008—2009 роки). Ростислав Левчук обійняв посаду генерального директора міської лікарні №2 у 2019 році.

На сайті НАЗК керівник за 2020 рік задекларував серед доходів заробітну плату у міській лікарні №2 — 659 346 (це по 54 945 грн на місяць), заробітну плату, отриману за сумісництвом, у розмірі 19 272 грн, дохід від відчуження рухомого майна (крім цінних паперів та корпоративних прав) — 550 000 грн і 321 грн процентів.

Цікаво, що автівок у Ростислава

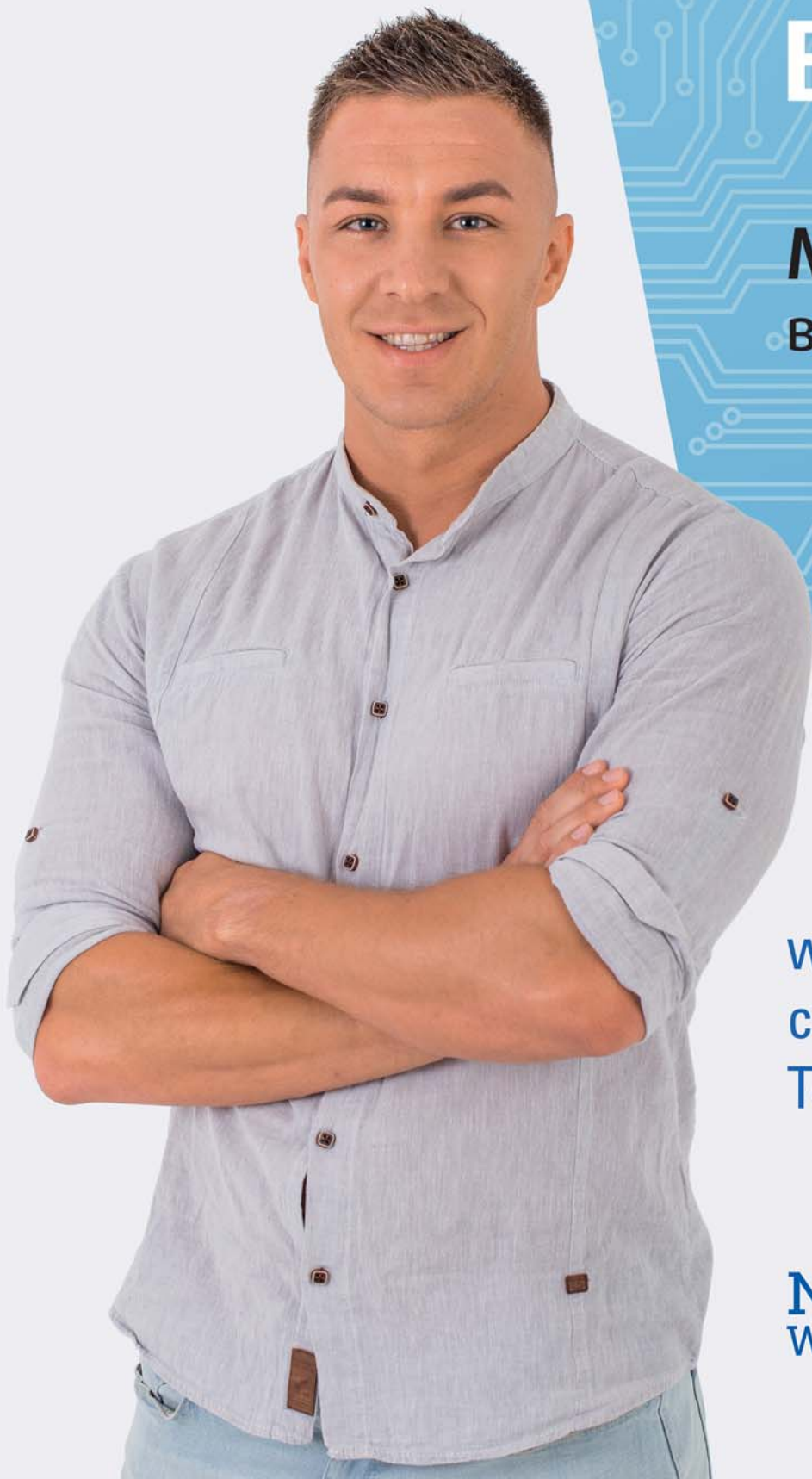

Левчука, згідно з декларацією, немає, та і проживає він із сім'єю у квартирі на праві користування. Директор задекларував грошових активів у національній валюті гривні на суму 1 480 000 і ще 5 000 доларів.

ЦІНУЮ МОЖЛИВОСТІ! ПРАЦЮЮ В СЕБН-УА

Мар'ян
відділ виробництва

www.sebn-career.com

с. Байківці, вул. 15 квітня, 7

Тел.: 067 670 35 20

0 800 508 708

NETWORKING
WITH THE FUTURE

ЧОМУ ПУСКАЮТЬ БЕЗ ЖИЛЕТІВ?

Сезон ■ Особливим попитом зараз користуються точки прокату катамаранів. Як там з безпекою, кого пускають і скільки коштує така розвага? Ми перевірили для вас

ФЕДІР ВОСІНСЬКИЙ, ОСТАП ГРИЦИШИН,
096-46-81-758, FEDIR.VOSINSKYI@GMAIL.COM

Журналісти «RIA плюс» перевірили два прокати в парку імені Тараса Шевченка та один на Циганці. І головне — ми звернули увагу на те, чи дають жилети, хто контролює відстань, на яку можна запливати і чи буде хтось рятувати у випадку біди.

ПРОКАТ НА ОСТРІВКУ «ЧАЙКА»

Даний пункт належить КП «Управління парків культури та відпочинку м. Тернопіль». Катамарани в парку ім. Шевченка, поблизу дитячого майданчика, на вигляд старі, але надійні. На них багато шарів фарби, видно, що останній накладений нещодавно. Пів години прогулянки коштують 40 гривень, якщо прийдете в хорошу погоду, доведеться трохи почекати, адже охочі покататися — чимало.

Ми взяли катамаран на пів години. Один з працівників прокату, який представився Юрієм, провів нам короткий інструктаж щодо того, як керувати цим плавзасобом. А от рятувальних жилетів нам не видали. Та і з правилами техніки безпеки, як йдеться в Інструкції, ніхто нас не знайомив.

Обидва прокати у парку Шевченка працюють у будні з 12.00 до 20.00 год., у вихідні та святкові дні — з 11.00 до 21.00 год.

Дітей до 14 років на катамаран пускають лише з батьками. У такому випадку відповідальність за перебування неповнолітнього на катамарані лягає на батьків.

Рятувальні жилети, як ми переконалися, дорослим не видають, лише на прохання, але в приміщенні каси жилети для дорослих

є, також в касі є рятувальний круг. Однак! Як ми побачили, усього було чотири жилети, а катамаранів сім, і всі вони чотиримісні. Тобто вистачить жилетів лише на один катамаран, а решті охочих доведеться плавати без них, або ж чекати.

Також на наше прохання працівники каси показали інструкцію про порядок випуску суден із бази-стоянки. Працівник прокату Юрій запевняє, що в жилетах великої необхідності немає, бо глибина тут незначна, але на прохання жилети дадуть, каже він. Рятувальників біля острівця немає. Плавати дозволяють в межах усїєї акваторії навколо «Чайки».

— Тут немає хвиль, і глибина максимум 1–2 метри, та й катамарани ці ще жодного разу не переверталися, — каже він.

За особистими відчуттями, на катамарані плавати досить зручно. Сидіння досить комфортні, але час від часу вода, яку перебирають лопаті в момент поїздки, виплескується на катамаран, зокрема і на ноги. Тому подбайте про взуття.

ПРОКАТ НА ОСТРІВЦІ ЗАКОХАНИХ

Тут приватний власник. Працівник прокату катамаранів відмовився називати своє ім'я, а також прізвище власника, який здає в оренду катамарани.

Плавзасобів більше — вісім, вони нові, також чотиримісні, але півгодинна прогулянка на них коштує 80 гривень. Як і на попередньому пункті прокату, рятувальних жилетів нам не видали. Навіть не запитували, чи потрібні.

Перед спуском на воду провели короткий інструктаж з керування плавзасобом, але про жилети ні

слова. Дітей до 16 років пускають лише з дозволу батьків. Після прогулянки ми запитали у працівника, чи ж є жилети, він показав нам велику сумку, де їх було досить багато, скільки саме, не сказав. Показуючи жилети, він лиш говорив, що видає їх, якщо пасажери просять.

— Діти і дівчата беруть найчастіше, — каже працівник прокату.

Працівник прокату сказав не відпливати за буйки, розташовані неподалік острівця.

Керувати катамараном важче, складніше крутити педалі, щоб рухатися далі.

ПРОКАТ НА «ЦИГАНЦІ»

Цей прокат також належить КП «Управління парків культури та відпочинку міста Тернопіль». І одразу приємно дивує, ми платимо 60 гривень на касі за пів години

Катамарани в доброму стані. Головна претензія в тому, що кваліфіковані рятувальники є лише в одній точці прокату

прогулянки, година коштує 100 і йдемо до катамаранів, але касирка просить нас почекати на чек.

Це єдиний прокат, де видають чек. Приємна несподіванка чекає на нас, і коли ми сідаємо на катамаран — рятувальник Олег запитує, чи потрібні нам жилети? І після ствердної відповіді приносить два жилети з підсобного приміщення, пояснює, як їх одягнути, також проводить інструктаж з керування катамараном. А ще він пояснює, щоб далі, ніж за 50 метрів від берега ми не відпливали. На березі чергує одразу двоє рятувальників. Олег також говорить, що для того, аби бути рятувальником, пройшов відповідні курси.

— У нас чергують завжди два рятувальники, але випадків перевертання ще не було, оскільки катамаран — це найбезпечніший водний транспорт. Ці, що в нас,

У пункті прокату біля острівця «Чайка» нам провели короткий інструктаж, але рятувальних жилетів не дали

виготовлені в Херсоні і призначені для морських прогулянок, тобто вони можуть витримувати хвилі, які на озері навіть не утворюються, — каже рятувальник. — Катамарани перед спуском на воду проходять технічну перевірку, їх ремонтують у випадку необхідності.

У будні тут можна покататися з 12.00 до 20.00, в суботу — з 11.30 до 20.30, а в неділю і на свята з 11.00 до 21.00.

Катамарани досить зручні, керувати ними легко, сидіння зручні, хоч і пластиківі. Саме цими катамаранами найлегше плавати та кермувати.

ЩОРОКУ ПЕРЕВІРЯЄМО ТА РЕМОНТУЄМО

Техогляд катамаранів на острівці «Чайка» проводять щороку, запевнив завідувач парку ім. Тараса Шевченка Михайло Лібер.

— На острівці Закоханих працює приватний підприємець Борис Симчишин, я до того не маю стосунку. А щодо катамаранів на острівці «Чайка» — ми зазвичай проводимо техогляд кожен рік і

у разі виявлення несправностей — на місці ремонтуємо. Проводимо косметичний ремонт, профілактичний ремонт постійно. В основному, ламаються педалі, більше, як таких, проблем немає, — пояснив завідувач.

На відміну від моторних човнів, катамарани в УДСНС реєструвати не потрібно, розповіла помічниця начальника Управління ДСНС у Тернопільській області з питань зв'язків зі ЗМІ та роботи з громадськістю Ірина Крупа. Тим не менш, на обладнаних місцях відпочинку людей на воді обов'язковою умовою є наявність рятувального поста, оснащеного плавзасобом, рятувальним кругом та жилетами.

Отож, як ми переконалися, на катамаранах в Тернополі покататися можна за різну ціну, але не всюди вам видадуть рятувальний жилет, якщо ви того не попросите. Катамарани в доброму стані. Головна претензія в тому, що кваліфіковані рятувальники є лише в одній точці прокату. Тож обираючи собі таку розвагу, ви самі відповідаєте за своє життя!

У Тернополі є три пункти прокату катамаранів

РЕКЛАМА

Перевірені міні-трактори за доступними цінами

- БЕЗКОШТОВНА ДОСТАВКА по області
- ГАРАНТІЯ І СЕРВІС
- КРЕДИТ
- ОПЛАТА ПРИ ОТРИМАННІ

Деталі за телефонами

(067) 672-62-96

(063) 134-64-34

www.minitractor.automoto.ua

ПАРА ІЗ ФРАНЦІЇ МАНДРУЄ СВІТОМ І ЗАВІТАЛА У ТЕРНОПІЛЬ

Мандри ■ Сандрін та Франсуа — подружня пара із Франції. Вже майже рік вони подорожують велосипедом Європою. Україна стала їхньою дванадцятою країною, але зупинитися вони не планують. На один день вони зупинилися і в Тернополі. Журналісти «RIA плюс» провели екскурсію для іноземців

ФЕДІР ВОСІНСЬКИЙ. 096-46-81-758,
FEDIR.VOSINSKYI@GMAIL.COM

Для когось подружнє життя — це дім та робота, але не для Сандрін та Франсуа. Вони разом побували у багатьох куточках світу. А все почалося 11 років тому з першої мандрівки у Японію.

УПЕРШЕ ЗДІЙСНИЛИ МАНДРІВКУ ДЕСЯТЬ РОКІВ ТОМУ

Як розповіла Сандрін, вони разом уже 13 років. Завжди мріяли про спільні подорожі.

— До 2010 року з чоловіком працювали в компанії Peugeot. За освітою ми інженери, — каже вона. — Потім наважилися на поїздку в Японію у 2011 році. З собою взяли і нашого пса.

Загалом їхня подорож тривала рік. За цей час велосипедисти Сандрін та Франсуа проїхали понад 6500 кілометрів. Мандрівкою лишилися неймовірно задоволеними і пообіцяли собі, що вона точно не буде останньою.

Після Японії ще три місяці подружжя подорожувало Південною Кореєю у 2012-му році. У цій країні вони проїхали тисячу кілометрів.

ПЛАНУВАЛИ ПОДОРОЖ АМЕРИКОЮ, АЛЕ КОРОНАВІРУС

Після приїзду у Францію з 2013 до 2019 року пара працювала

на фірмі Intech Medical (фірма, що виробляє медичні пристрої). Увесь цей час частину грошей відкладали на майбутню подорож. А між тим влаштовували поїздки на меншу відстань.

У 2014 подорожували 40 днів Великобританією та проїхали три тисячі кілометрів. У 2016 році на тиждень відправилися у Кабо-Верде (республіка-держава на 18 островах в Атлантичному океані за 620 км від західного узбережжя Африки). А в 2019 році два місяці їздили Францією.

Планували у 2020 розпочати велоподорож країнами Америки та навіть придбали квиток на літак — на квітень 2020 року.

— Та в наші плани втрутився коронавірус, і політ скасували, адже вилітати з Європи було заборонено, — каже Франсуа. — На той момент ми вже продали машину та залишили роботу. Натомість вирішили подорожувати Європою, а Америці доведеться почекати.

Будинок та пса подружжя залишило на друзів, а в червні 2020 року розпочали мандрівку на тандем-велосипеді з Франції до Бельгії.

— Європою подорожувати досить легко. Легко знайти готелі та маркети, — продовжує Франсуа. — Але COVID-19 все ускладнює. Між країнами можуть швидко відкрити або закрити кордони.

Іноді ми не знаємо, у яку країну нам дозволять поїхати. Умови постійно змінюються. Раніше готували маршрут заздалегідь, а зараз імпровізуємо (усміхається).

Так, Франсуа та Сандрін планували з Норвегії відвідати Фінляндію, а далі Швецію, але через посилені карантинні вимоги вирішили одразу перетнути кордон зі Швецією та прямувати до Прибалтійських країн, а звідти — до Польщі.

Харчуються подорожуючі зазвичай, готуючи їжу з продуктів, які купують дорогою. Хоча іноді відвідують і ресторани. Витрачають кошти переважно лише на їжу та проживання. Часто їх приймають і місцеві жителі.

— Щодо витрат, то все залежить від країни. В Норвегії найдорожче, а в Україні — найдешевше, — каже Франсуа. — У вашій країні ми плануємо подорожувати два або три місяці.

За рік своєї подорожі Європою французьке подружжя проїхало понад 10 тисяч кілометрів на велосипеді-тандемі

ПРО ТЕРНОПІЛЬ І ТЕРНОПОЛЯН

В Україні туристи вперше. Перетнули кордон 2 червня. Вже відвідали Львів, Тернопіль, а далі прямуватимуть до Житомира, Києва, обов'язкова зупинка — у Чорнобилі, а далі — в Одесу.

— В Одесі зупинимося на тиждень, — каже Сандрін. — Можливо, наші родичі прийдуть в це місто, щоб відвідати нас. Далі все залежатиме від карантинних вимог. Плануємо поїхати до Молдови, Румунії, Болгарії. У 2022 чи 2023-му році повернемося у Францію.

Поділилися французи і враженнями від поїздки в Україну.

— Поки ця країна нам подобається. Ми зустріли багато хороших людей, тут смачна їжа, — розповідає Сандрін. — Деякі дороги в поганому стані і їхати важко, але ми впораємося. В Україні мальовничі села з усіма тваринами та господарствами, але й міста ваші також чарівні.

У Тернополі Сандрін та Франсуа були лиш день. Журналісти «RIA плюс» влаштували їм невелику велоекскурсію парком «Топільче», центральними вулицями, парком імені Тараса Шевченка, Дальнім пляжем, Циганкою і Водною ареною.

Франсуа розповів, що за реакцією тернополян на тандем-велосипед було дуже цікаво спостерігати. Багато хто посміхався їм, і туристи посміхалися у відповідь.

ФОТО: З ОСОБИСТОГО АРХІВУ САНДРІН ТА ФРАНСУА

Вперше разом Франдрін та Франсуа десять років тому здійснили подорож Японією

Пара була вражена Водною ареною Тернополя. Кажуть, не кожне місто може похвалитися таким об'єктом

А ще Франсуа відмітив гарно облаштований для велосипедистів парк «Топільче».

— У Тернополі ми мали змогу поспілкуватися тільки з вами, — продовжує Сандрін. — Тому про тернополян можемо сказати мало. Але з нами були дуже люб'язні та гостинні, тож такими ми тернополян і запам'ятаємо.

Кажуть, що Тернопіль дуже гарний, а в Центрі чарівна архітектура.

— Ваш Став дуже гарний, — каже Франсуа. — Єдині труднощі

у нас виникли під час пересування односторонніми дорогами.

А для тих, хто хоче подорожувати і не може наважитися, Франсуа та Сандрін радять все ж це зробити.

— Якщо хочете подорожувати, не ставте собі занадто багато питань. Просто зробіть це! Спробуйте. Ви побачите, що це легко. Наші друзі думають, що ми трохи божевільні, але таких самих людей ми зустрічали в Японії, Британії. Тому божевільні люди є скрізь, — пояснив Франсуа.

Першу частину свого шляху подружжя проїхали країнами Північної Європи

КОРОТКО

Червневі новини 1920-х років

Пожежі через посухи на Тернопільщині, навала податків і переслідування галичан в СРСР — новини з галицької червневої преси 1926, 1927 і 1929 років.

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ВІЧЕ

■ У містечку Поморяни, зборівського повіту, колишній твердині кацапщини, відбулося в неділю 19-го червня ц.р. перше взагалі українське віче при численній участі громадян, муштин і жінок як з самих Поморян, так і з довоєнних сіл: Богутин, Бішчани, Кальне, Краснопуца і Розгадів. «Діло», 27 червня 1926 року

ПОЖЕЖА І ПОСУХА

■ У Саджавках на Поділлі (коло Товстого, повіт Скалат) в суботу 18 червня в саме полудне вогонь і знищив 16 господарств. Люди скоро збіглися з поля на голос дзвону, але вогонь перекидався на дальші хати. Поліція з Товстого стягнула в дуже короткі часі кільканадцять сикавок, однаке через довгу посуху не було досить води в керничках, а з давнього потічка нема вже й сліду. «Діло», 25 червня 1927 року

МОЯ ВІДПОВІДЬ

■ Моя відповідь Св. Синодові Православної церкви... Арсень Річинський.

Ставиться мені в вину збирання підписів серед громадянства за висвячення на Волинь правлячого єпископа, з походження українця... Кинулося всім у вічі, що доки йшла мова тільки про українізацію богослужіння, то митрополія сьак-так толерувала український церковний рух, але зразу відповіла найвищими карами, як тільки ми зажадали для волинської єпархії окремого архієрея, котрий жив би на місці, — бо це вже торкнулося матеріальних інтересів вищих церковних достойників. «Діло», 29 червня 1929 року

Р.С. У рубриці «Старі новини» ми зберігаємо стилістичні та граматичні особливості текстів старих газет.

ВЛАШТОВУВАЛИ ВИСТАВКИ ТА ПОДАВАЛИ «ЦИЦЬКУ»

Культурні заклади ■ Арт-бар «Коза» довгий час радував відвідувачів своєю незвичайною концепцією та «культурними» стравами. Чого тільки вартий десерт під назвою «Цицька», який став однією з фішок закладу

ФЕДІР ВОСІНСЬКИЙ, 096-46-81-758, FEDIR.VOSINSKYI@GMAIL.COM

Ми продовжуємо розповідати історію «культурних» закладів Тернополя, яких вже немає. Як починалася історія «Кози», розповів один зі співвласників закладу Ігор Мамус.

Мало хто пам'ятає, з чого почалася історія «Кози».

— Це був простір ресторану «Шинок», де ми робили концерти, на яких виступали відомі гурти, на кшталт, «Перкалаби», СКАЙ, Nameless та ще ряду тернопільських гуртів, — каже пан Мамус. — Вони виступали в «Шинку» і все було чудово. Та пізніше в нас почали проводити літературні події. Спочатку вони були в підвалі, а дехто хотів зробити на першому поверсі закладу.

Складнощі почалися тоді, коли Ігор Мамус з колегами зрозуміли, що важко помістити в заклад одного формату літературні заходи і відпочинок за столом.

— Коли хтось проводить лекцію про мистецтво, а дехто каже тост, відбувається певна суперечка ідей. Тому ми вирішили в «Шинку» залишити музику та гуляння, а в новому барі проводити культурно-мистецькі події, — продовжує чоловік.

ЯК ВИНИКЛА НАЗВА «КОЗА»?

У пошуках ідеї для назви закладу підбирали декілька варіантів. Але зупинилися саме на «Козі».

«Цицька» був найпопулярнішим десертом в «Козі»

— Чому саме ця назва? В Тернополі ця тварина несе певний символізм. Про неї тут є багато приказок, в місцевій творчості відіграє вагомий роль. Та й поведінка її досить цікава, вона робить те, що хоче і йде куди хоче. Коза незалежна і чимось схожа на нас, — пояснює Ігор Мамус.

А вже згодом, 15 років тому, відкрили славнозвісну «Козу» на бульварі Тараса Шевченка. В закладі була одна кімнатка зі спільним туалетом із стоматологічним кабінетом.

«Я знайшов рецепт десерту, куди потрібно додати печиво, банани, вершки, згущене молоко, фрукти — і все змішати»

— Спочатку в закладі зробили бар, який розділили на дві частини. В першій пили якісь коктейлі, каву, алкоголь, а на другій половині ми робили страви, пробували робити бутерброди, продавати руколу, салати. Що коза їсть? Якусь зелень, тому продавали саме такі страви, — пригадує співвласник.

ПРО ПОПУЛЯРНУ «ЦИЦЬКУ»

З часом виникла інша ідея створення страв і заклад став орієнтуватися на мексиканську страву — буріто.

ФОТО З ВІЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ

«Коза» радувала поціновувачів цікавих та незвичних закладів довгих 15 років

Але найулюбленішою страву відвідувачів «Кози» став десерт «Цицька». Річ у тім, що в закладі не було пічки, щоб готувати складні гарячі десерти, тому шукали варіанти таких солодощів, які можна приготувати без неї.

— Я знайшов рецепт десерту, куди потрібно додавати печиво, банани, вершки, згущене молоко і інші фрукти за смаком, а потім лиш змішати, — згадує Ігор Мамус.

Довгий час страву подавали у конусних склянках. Але таку назву вигадали не одразу.

— Одного разу я сидів за столиком, просто поставив дві склянки з десертом поряд і відповідна назва одразу спала на думку, — продовжує співвласник.

ЗАКЛАД ДЛЯ ТВОРЧИХ

Заклад хотіли зробити таким, щоб люди не роздумували, чи заходити всередину. Щоб у відвідувачів не звертали увагу на те, як одягнені, а просто отримували задоволення від перебування в «Козі».

Це був заклад для творчих, неординарних людей, які не дивляться на те, як поведуться інші відвідувачі, пояснив пан Мамус. Такими ж були і страви «Кози». Підтримуючи загальний концепт в арт-барі проводили незвичні вечірки та заходи. Зокрема, вечірка під назвою «Труси».

— Чому саме така назва? Тому що вирішили зробити виставку цієї білизни. Як її можна носити,

які труси можна носити, — продовжує співрозмовник.

А одного разу в арт-барі проходив конкурс на найдовший поцілунок. Приз у 1000 гривень довелося розділити двом парам, адже цілувалися вони понад дві години і ніхто не хотів програвати.

Загалом, за час існування в просторі «Кози», враховуючи різні виставки, концерти, фестивалі, організували орієнтовно 5000 подій.

ЧОМУ «КОЗУ» ЗАКРИЛИ ТА ЧИ ЗНИКЛА ВОНА?

Причин закриття закладу пан Мамус назвав дві. Перша — питання вигоди. Так, на одному з заходів, на який організували вільний вхід, вдалося продати лише декілька бокалів пива. Не всі концерти були успішними.

Друга причина — управлінська криза. З'явилися заклади, де рівень обслуговування був ліпшим.

— Ми пробували з цим боротися. Ставили в закладі адміністраторів, проводили навчання. Але перелаштуватися не змогли, при тому, що прагнули до цього, — пояснив співвласник.

Але попри це, «Коза» продовжить своє існування. Тепер це буде «Коза на пошті» і розташовуватиметься в іншому закладі — «На пошті».

— Це буде інша «Коза», з найкращими стравами «старої» «Кози» та новими позиціями, наприклад, солоною «Цицькою», — каже пан Мамус.

Веб-дизайн – це просто!

БЛОГ

ПРЕСЛУЖБА ВІННИЦЬКОЇ ІТ-АКАДЕМІЇ

Професія веб-дизайнера відносно нова на ринку праці, але доволі популярна. Початок даного напрямку розпочався в 90-х. На той час всі веб-ресурси містили в собі тільки текст, без красивих та яскравих картинок, різних за розмірами шрифтів, спливаючих слайдерів та інших «спецефектів». Але все змінилось після 1996 року, поступово з'явилися на ІТ-ринку нові технології, які дали поштовх та розвиток професії веб-дизайнера.

Не дивлячись, що професія веб-дизайнера набирає все більше обертів, навколо неї не один десяток стереотипів.

Веб-дизайн — це просто. Більшість вважає, що дана професія не потребує особливих зусиль, малює картинку в Photoshop та й на цьому все. Насправді, все глибше, ніж здається на перший погляд. Спочатку необхідно ознайомитись з вимогами замовника, визначити, скільки потрібно часу на реалізацію, оцінити цільову аудиторію та ще декілька важливих моментів. Також не зайвим буде вміння працювати з різними ілюстраторами, а не тільки в Photoshop, мати розуміння та навички в верстці. Як бачимо, насправді професія цікава та мультизадачна.

Щоб стати веб-дизайнером, потрібно мати навички художника. Виникає тільки одне питання — навіщо вміння добре малювати, якщо працювати

потрібно не на папері з мольбертом, а в фотешопі чи інших сучасних ілюстраторах. Головна місія веб-дизайнера вміння працювати з ефектами, шарами, шрифтами та іншими «спецефектами», а не відточувати свої художні таланти з пензликом в руках.

Веб-дизайнери не беруть участі у вирішенні бізнес-задач проекту.

#StudyEverydayUpgradeYourself!

наведенні курсору та інше.

За словами викладача Вінницької ІТ-Академії Володимира Чубатюка, професія веб-дизайнера має багато переваг: цікава творча робота, можливість обирати місце роботи віддалено чи в мальовничому офісі з будь-якого куточку світу, можливість обирати проекти, можливість кар'єрного зростання, достойна заробітна плата.

ДЕ НАВЧАТИСЬ, ЩОБ ОПАНУВАТИ ПРОФЕСІЮ ВЕБ-ДИЗАЙНЕРА?

Ми радимо обрати спеціалізацію «ВЕБ-дизайнер. Проектувальник інтерфейсів (UI/UX)» від навчального закладу з гарантованим працевлаштуванням — Вінницької ІТ-Академії.

За 12 місяців інтенсивного курсу, ви опануєте основні напрямки роботи веб-дизайнера і пройдете шлях від ідеї проекту до його реалізації з допомогою досвідчених викладачів-практиків. Протягом навчального періоду оволодієте необхідними «хард скілами» та навчитесь працювати з основними інструментами веб-дизайнера.

Не вагайся і долучайся до мотивованої команди айтішників, які створюють якісні ІТ-продукти!

Реєструйся:

на офлайн-навчання: ita.in.ua

на онлайн-навчання:

online.ita.in.ua

телефонувати: 067-431-19-21

РЕКЛАМА

БАЛКОНИ, ЛОДЖІЇ, М/П ВІКНА РОЛЕТИ ТКАНИННІ ТА ЗАХИСНІ

-35% отримай знижу 35% та безкоштовний замір

вул. Київська, 11а, тел. 097 370 46 68

знижка діє з 15.06 по 25.06

DENTAL CLINIC PAVLYSHYN
ПАВЛИШИН ДЕНТАЛ КЛІНІК

• ЛІКУВАННЯ
• ПРОФЕСІЙНА ГІГІЄНА

• ІМПЛАНТАЦІЯ
• ВІДБІЛЮВАННЯ ЗУБІВ

З нагоди дня народження гарячі літні ЗНИЖКИ

→ ПРОФЕСІЙНА ГІГІЄНА
1000-1400 грн 700-800 грн

→ ВІДБІЛЮВАННЯ (система PhilipsZoom)
3500 грн 1500 грн

БЕЗКОШТОВНІ консультації стосовно імплантації
ТЕРАПІЯ: пломби від 450 грн!

494547_inf

ВІКНАР'ОФФ
МАЙСТЕР ВІКОННОЇ СПРАВИ
ФІРМОВИЙ САЛОН

ВІКНА • ДВЕРІ • ЛОДЖІЇ • БАЛКОНИ

вул. Князя Острозького, 70,
тел.: (096) 487-87-87
www.viknaroff.te.ua

1300

1400

6-х камерний профіль

1 944 грн LWS 3 NEW

2 500 грн MegaLine 500

ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ – корисний подарунок для близьких людей!

замовте передплату за телефоном (097) 87 99 611
і Ваші рідні чи близькі будуть отримувати свіжу газету щотижня.

Судно
"Потілиця" сокири
Козацький човен
"Килим" футбольного поля
Набір квитків шафа з кодом
Статуя до поясу
Виводок змії
Гонка "... де Франс"
Західний вітер
Шахова задача
Сітка з іменним судном

ФОТО №2
ФОТО №1
Анекдот із життя
І тамплієр, і єзуїт
Замовник найбільшої піраміди
12 дюймів
Східний титул
Англійська міра площі
Будівля для зберігання снопи, сіна та полові
Порційний шматок м'яса
Тенісист ... Джокович
Імператорський салат

Момент слави, шумний успіх
Овеча шерсть
Український анархіст
Вид вірша
ФОТО №3
Татарське зілля, лепеха
14 рядків поезії

Метання дротиків
Кінопремія
Слабаки і їли мало
Володіння князя
Автор тома сойєра
Жіноче ім'я
Частина вистави
Гральна карта
Водоспад Же-нецький ...
Східна флейта

Купальник
Сторона
Місто на Закарпатті
Автор роману "Солярис"
Мрія праведника
Російська актриса
Великий ... село біля Тернополя
Ріка на Кавказі категорія в систематичі

Вокал
Частина світу
Автор новели "Кармен"
Вид рослинності
Мережа супер-маркетів
Згорів за науку
Батько
Довірливий простак

Снігова буря
Сестра віри та любові
Кримінальна ягода
...ностра
Сатиричний портрет
Український гуморист
Частина обличчя римська богиня
Нижній край сукні, плаття

Двочлен у мате-матиці
Залізо, мідь, алюміній
Співак ... Білозір
Сорт яблук
Вид пам'ятника "Укус" шприца
Справа, заняття

Мілке місце водоїми
Курорт у Німеччині
Роман Еміль Золя
Ім'я Кавказької польонянки
Автор балету "Корсар"
Очко у бейсболі
Одиниця інформації
Верх будівлі

Церковний союз
Співак Попович
Первісна за-борона
Англійський архітектор
Автор роману "Собор"
Команда з неа-поля
М'яч за полем
Карета в Англії

Ароматична смола
Герой поеми Пушкіна
Герой поеми Пушкіна
Валюта з риги

Лікар говорить пацієнту:
— Ваш випадок, голубонько, збагачить медицину.
— А мені говорили, що ви признаєте часте помірну ціну...

Дочка директора ідальні з раннього дитинства знала, де святкуватимуть її весілля.

Справжній ентузіаст праці на роботу не ходить, а бігає. Потім відпочиває до обіду. Але з палаючими від ентузіазму очима.

Причина — це те, кого ти бачиш в дзеркалі.

Наслідок — це те, що бачиш в гаманці.

Чоловік іде пустелею, знемагаючи від спеки й спраги, раптом бачить, лампа лежить. Він її потер, а звідти джин вилітає:
— Що накажеш, мій пане?
— Хочу додому!
— Ну пішли...
— Ні, ти не зрозумів, я швидко хочу!
— Ну, тоді побігли!

Начальник вичитує підлеглого:
— Чому ви дозволили собі напитися в робочий час?

— Що значить дозволив собі напитися в робочий час?! Я взагалі-то в обід напився! А обід — це мій особистий час, як хочу, так ним і розпоряджаюся!

Миколо Петровичу, а можна мені двох міцних студентів?
— Звичайно, Лідіє Іванівно, вам, напевно, потрібно щось перенести?
— Так... Розлуку...

У таксі на заднє сидіння сідають два інтелігентного вигляду чоловіки й починають вести між собою діалог:
— Жаж! Вони горілку і коньяк роз-

ливали в одні й ті ж чарки!
— І не кажи! І ножі однакові під м'ясо і рибу поклали!
Таксист слухав, слухав їх, не витримав і каже:
— Панове, нічого, що я до вас спиною сиджу?

Економив на всьому. Навіть навчався на чужих помилках.

У пивному барі:
— Вибачте, а ви не могли б видихати дим в інший бік?
— Якби я міг видихати дим у зворотну сторону, я б виступав у цирку!

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД НАДРУКОВАНИЙ В «РІА ПЛЮС», №24

ЗУБКОВ К ХУРМА Я Н І
Р Л ЕЛАРА О ЗІНЧЕНКО
РОМАНС І ДАМБА К Г В
А Т К Р Н Н І Ж У Л А У Р Е А Т
І В Р И Т Б А Г А Ж С Т Л О І Д Т Р
Р М И Н А У А Г У Т І Г Р А М А Т И К А
П А Р О М З І Д А Н С К І Р Н В О Л И К
Л Ш У К А О Д Р А К Т Т
О М У Р Р Е К С Е Р І А Г Е Л А Д
Б Р А К М П Л Я Р І Ч А Й М А Й
А Р М О Л О К О В Н Д К К
М И Л Я Д Е С А Н Т О С Н І Д А Н О К Б
А О Р В С Т О Ч К О Д У Ш Ш Е Ц І Н
О С К А Р М Е Т Р Е Ш П А Г А Т Б А Л І
Б О З О Н Р І В А Н Р А Р П А С
П Р У Т Б О Р И С А Н А Б А С Л Ю К
У Е Р О Т Н О Р Д С Д И Л Е М А
О С Е Л Т А Р А Н А Р А Г О Н М О Р

ТИЖНЕВИК «РІА ПЛЮС»
Свідчення про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації «РІА плюс» №507-107 ПР, серія ТР, видане 10.08.2011 р. Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Засновник ТОВ «РІА Холдинг». Видавець з 2006 року — ТОВ «Видавництво «РІА»; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а

Газета є членом «Української Мережі Оголошень».

Газета є членом Всесвітньої Газетної Асоціації

Безкоштовне розповсюдження друкованого ЗМІ оплачено рекламодавцем.
Реклама позначається реєстраційним номером та друкується відмінним від основного шрифтом. Матеріали у рубриках «Зроблено в Тернополі», «Новини компанії», «Шопінг», «Політична позиція» та «Прес-служби» публікуються на правах реклами. Редакція не завжди поділяє думки авторів та не несе відповідальності за тексти реклами й оголошень. Передрук матеріалів — тільки з дозволу редакції.
Буквосполучення **РІА, РІА, РІА** (а також у сполученні з будь-якими словами та висловами), графічні зображення вказаного, заборонені для копіювання згідно з авторськими правами.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ
м. Тернопіль, вул. Дубовецька, 1-Б (колишній будинок офіцерів). Працюємо 9.00-18.00.
Поштова адреса: 46001, м. Тернопіль, вул. Дубовецька 1-Б.
Телефони редакції: (0352) 43-00-50, 43-00-56
Телефони кур'єрської служби і передплати: (0352) 43-00-50, 43-00-56
«РІА плюс» в Інтернеті: 20minut.ua
ПРАВИЛА ПОДАВАННЯ ОГЛОШЕНЬ ЧИТАЙТЕ НА 3-й СТОР. БЛОКУ «РОБОТА»
Інформація для публікації надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м. Вінниця вул. Ширшова, 3-А; свідоцтво про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ №.194-57Р від 12.08.2009 р

Головний редактор:
Наталія Бурлака — 097-445-82-67.
Дизайн та верстка: Віталій Короліщук
Відділ реклами: 43-00-50.
Відділ збуту:
Лілія Павличин, 095-837-87-14.
Відділ оголошень: 098-477-12-70,
096-72-92-018
Номер набраний та зверстаний комп'ютерним центром РІА.
Рекомендована ціна 5 грн 00 коп.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, тел. (0352)52-27-37, (067)352-18-51. www.a-print.com.ua
Тираж **18000** примірників. Зам. №**647**

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ
ексклюзивної рекламною агенції
ТОВ «РІА МЕДІА»: р\р IBAN UA 55 300528 0000026006455048141
МФО 300528 АТ ОТП Банк код ЄДРПОУ 40914460, Інд. Под. №409144602081
Загальна система оподаткування тел./факс 43-00-50 свід. про реєстр. плат. ПДВ № 1602084500053. Інд. податк. номер 409144602081.
Передплатний індекс **22196**

